

Ι. ΓΡΑΤΣΚΟΦ

ΣΛΕΣΑΡΟΣ ΣΟ ΕΛΕΧΤΡΟΖΑΒΟΤ ΤΙ ΜΟΣΧΑΣ

ΤΟ ΜΕΜΛΕΚΕΤ
ΠΡΕΠ ΝΑ ΕΚΣΕΡ
ΤΙ ΙΡΟΛΣΑΘΕ

ΤΙ ΚΟΜΥΝΙΣΤΟΝΟΣ
ΤΑ ΙΜΕΡΑΣ

1 9 3 2

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ

„ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ“

ΡΟΣΤΟΒ-ΝΤΟΝ

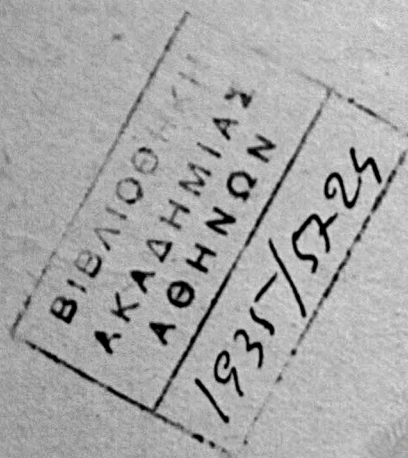

Ι. ΓΡΑΤΣΚΟΦ

ΣΔΕΣΑΡΟΣ ΣΟ ΕΛΕΚΤΡΟΖΑΒΟΤ . ΤΙ ΜΟΣΧΑΣ

ΤΟ ΜΕΜΛΕΚΕΤ
ΠΡΕΠ ΝΑ ΕΚΣΕΡ
ΤΙ ΙΡΟΘΣΑΘΕ

ΤΙ ΚΟΜΥΝΙΣΤΟΝΟΣ
ΤΑ ΙΜΕΡΑΣ

И. ГРАЧКОВ

СЛЕСАРЬ МОСКОВСКОГО ЭЛЕКТРОЗАВОДА

Дни коммуниста

Перевод Я ФУЛИДИ

Издательство „Коммунист“
Ростов-Дон 1932

ΑΣΙΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΤΥ ΣΙΜΒΥΛΙΥ ΤΙ ΚΕΝΤΡΙΚΥ ΕΧΤΕ-
ΛΕΣΤΙΚΥ ΕΠΙΤΡΟΠΙΣ ΤΕΝΟΣΙΣ Σ Σ Δ

Το προεδρίον τι Κεντρικου Εχτελεστικου Επιτροπισ τ Ενοσις
Σ Σ Δ αποφασιζ:

Ι... Για τα μεγάλα εκδυλέματα ντο επίκεν σο σοσιαλιστικον
το χτίσιμον, ο μάστορας — βιτιζέντσον σο μηχανικον αργαστερ τ'Ε
λεχτροζαβοτι πυ εν ρι Μόσχαν, ο υτάρνικον κε οργανοτις ταργα-
στερι, ο εφεβρέτας πυ εφέδρεν έναν σορον τεχνικα καλιτερέματα σο
διομηχανικον τιν παραγογιν, ς. Γρατσκοβ να θραβέφκετε με „Το
παράσιμον τι Δένιν„.

Ο πρόεδρον τι Κεντρικου Εχτελεστικου επιτροπισ τ Ενοσις
Σ Σ Δ Μ. Καλίνιν.

Ο γραματέας τι Κεντρικου Εχτελεστικου Επιτροπισ τ Ενοσις
Σ Σ Δ Α. Γενουκίτζε.

Μοσχα. Κρεμλίον

28 Κουντορ 1931

ΤΑ ΕΠΕΡΓΥΣ ΤΕΦΕΒΡΕΤΑ

Το φυσικου εν αίκον χίμε πολικαλάτζεφτος. Να λέγοσας για τον
εαφτομ, για τι δουλίαν κεσινίθικσα κε τζιατιλιανέφχυμε.

Σα πενίντα κίαν εδέθα ολίγον δρόμον κεπορπάτεσα.

Δυλεφτας εφεβρέτας αετς σομίαν κεγεμ. Απο μικροθέας πολα εγάπα-
να τα ςτανόκισ, τα μιχνας, τι ςλεσαρίον τι δουλίαν. Ιχα μεγάλον πόθον
να εκσέρο όλια τα βίδας τι μιχανις όλεν τι χτιςσιόνανατυν. Πολα αλί-
γορα εφολιάσεν απέξιμ αγαπ ςον κινιτίριον τιν δύναμιν ςα καίρσια ντογι-
ροκλόρσκυνταν ςα κλόστρας (ςκιθας). Ολεν τι ςοιμ εκράτνεν ατο ι αγαπ.
Πάντα με μεγάλον ανιπομονοσίαν εκάρφονα τομάτιαμ ςα καθα έναν νέον
μιχανιν κε εφαντάςνυματό με τιν πρσιν ςεβκυλιν ςίντροφον!

Αχα κι ατόρα πα. Αδα σα ιμέρας ταποφασιστικου χρόνου τι μπορσεβικω πιατιλέτκας, εγο ο παλεον τιαμιρτζις εβρίουμε κσαν ανάμεσα σα μηχανας κε τα στανόκια σο μηχανικον τι μαστερσκάγια τελεχτροζαβοτι.

Δυλέβνε τα μηχανας χορις να νενκσάσκουνταν. Αφυκρύμε κε εγρικω τα καλατζιάτυν για τι δυλίαν, το ίσιχον τιν αναζμιανατυν.

Ατζαπα πολα κερων εκίσαν εκι σιν κεσσαν κεκα,σι μανασσίαν, εκίνα τα σιδερένια ανκόνας τι στανοκίον κε τα κομάτια ορφανιζμένα ασαπογουρεμένα τα μηχανας; Απες σιν αβλιν τελεχτροζαβοτι σι χοχολερυ τιν κεσσιαν κεκα γεραλαεμένα ζζανκομένα ασο βαθιν τον ιπνον, εκίσαν έναν ολόεν κυμυλ. Εστουζενατα κανις όνταν ετέρνενατα. Ισα ίσα τσιπ άροστι πεφέκανατς μοναχυσ χορις κινέναν βοίδιαν.

Κι ατόρα εγένταν στανόκια απαν σο τζιμεντένεν τιν τεσσαμιαν τι μαστερσκόι κε εγυρέφταν τέναν αποπις σάλο χυρχυρίζνε τα σιδερένια τσυλφάνια, καλατζέβνε ανάμεσατυν τα στανόκια άμον παλει εγνόριμι!

Όνταν έρθα σο Ελεχτροζαβοτ, τόκαρος εσέδα σι λαμπίον το τμίμαν Ερθα κε ντο τερις, δυλίας όσον ντο θελτς για τι δυλεφτάδας εφεβρέτας. Δύλεπσον μαναχον. Απο παλευ κες επέμναν έναν σιριν γυρατάδας μηχανας πυ ενποδιζνε το τράνεμαν τι παραγογισ κε τι δυλεφταδίον τιν πσιπ πα εβγάλνε.

Επιάστα σο σιστιματοπίεμαν. Εκαλοδύλεπσα 12 εφέβρεςια κε σιστιματοπιμένα πρότασια. Ολια επέρασαν. Εδόκανεμε πρεμιαν. Ατο εδόχεμε μεγάλον θάρος. Αρατοτες εγρίκσα ντο δίναμιν ες το κολεχτιβ τι δυλεφταδίον, εγρικσα προς ίμε λαζυμς σο ζαβοτ κε πρεπ να θισιάζο εγο εμεν για το σοσιαλιστικον το χτίσιμον.

Έναν χρόνον αετς εδύλεπσα κεπίγα σο τμίμαν τι λαμπίον. Κάθαν φοραν, όνταν εδεβένα κεντιδεβένα ασιν αβλιν τι ζαβοτι απες, επέρναν σομάτιαμ τα χαλαζμένα κι απογυρεμένα στανόκια πυ έστεκαν έναν ολόεν κυμυλ σιν κεσσαν κεκα.

Εκσένκανεμε επεχι κε ένκανεμε σο τμίμαν τι παραγογικω έρεβνας κε ίπανεμε:

— Ας ελέπομεσε σίντροφε Γρατςκοβ. Να σκοντς σο ποδαρ το μηχανικον τι μαστερσκάγιαν, να βαλτς τι δυλίαναθε σον δρόμον.

Τα μηχανας ντο χαλάουνταν πρεπ να διορθώνταν. Ταβαραλόκνατυν πολα ζεμίαν δι σο ζαβοτ.

Ασιν ζαβοτουπραβλένιαν πα ιποσχέθαν να βοιδύνεμε. — Στανόκια ιν, οπορύτοβανιαν εν, ματεριαλ εν, μεριαμ ίντιαν θα χρέσκυμε.

Αμαν ονταν έρθαμε σιν δυλίαν κεκα εκσάλοσαμε χορις να έχομε τιδεν σα σσέριαμυν.

Τι ζαβοτι το χτίριον πολα στενάχορον ετον· αμαν κσαν κατ επίκα-
νε έβραν κεδόκανεμε έναν μικρον καρμοκαρυς οταν! Ε, αςυ εκατόρθοσα
κεπέρα μέρος, πριν με τα ματεριάλιαμ έμνε απες σο καριτορ, επιάστα
σιν δυλιάν με τιν καρδιάν.

Εντόκαν σο νυμ τάροστα τα παρτζάδας κε τα κομάτια τι μηχανίον
κε αποφάσισα να εφτάγατα κε δυλέβνε για τιν πιατιλέτκιν. Κάθα έναν
σκελετον καθαέναν βλαμένον στανοκ ιλιάεπσα εκαλοτέρεσα.

„Κι πιαζ, λέγο εγο εμεν, διορθόνοματο κε γοσσέδοματχ σι δυλιάν“.

Εναν ολόεν χρόνον εξορλαέρτα Εμπενα κέβγενα κετέρνα σα κεσσέ-
δες τι τσεχίον πυθεν εβρίυνταν παλεα (μεταλένια) κοματια για το μιχα-
νικον τιν μαστερσκάγιαν.

Ι νεολέα τι ζαβοτι με αγάπιν κε μεγάλον ενθουσιαζμον εβοίθανεμε.

Σα κάθα έναν νέον παραγογικον σκάλομαν κεκα πρότι ιν ι νέι ερ-
γατ, το κομσομολ. Τέλος τεβεκελία κεπολέμεσαμε.

Εχτίπεσαν εσσίρικσαν τα στανόκια. Τέναν σαλ αποπισ ολοκένυργα
ερπάπκα ενέσπαλαν τοπσεζνα τα ιμέρας κεντάμαν με τα εκατομίρια τάλα
τα μηχανας τι προλεταρικυ κράτους πέρνε κιατα μέρος σο σοσιαλιστικον
το χτίσιμον.

Ολίγον αν κόφκετε ι λαλία τι ματορι, ολίγον αν βεσσ, αμαν εγρικό-
ατο κατ έπαθεν. Ριτα, ζίτια δυλεβ διορθόνατο κι αετς πα δυλεβ τίζια χορις
κσάι να στεκ.

Οτα έτον μανομένον σκοτινον κιατόρα; Ατόρα άλο κεγνορίετε εθα-
ρις εκίνο πα κέτον. Εσταρσσίεν με τα στανόκια. Κσάι κερν κέχνε τα
στανόκια ναναπάννταν. Τα δυλιάς σα διορθόματα άκραν κέχνε.

Πρόφτασον μανάχον.

Δεκαεκς λαπορατόριας σο Ελεχτροζαβοτ κε όλια τέναν αποπισ σάλο
αρείβνε βοιθαν ασο μηχανικον το μαστερσκοι.

Κι άναβι ατα πόσα δυλιάς κιάλο στίλνε ασάλα τα τσέγια. Ασα
τσέγια τι διαργιρο—λάμπας τα τσέγια για τα νεονόβι τα πυχρένια. Δι-
νατα παλικάρια ες το μαστερσκόι. Ι καρδιάθε ιν οχτο νοματ καλιτεχ-
νι. Σα κήθ: έναν δόρθομαν ίνε έναν κέναν με τατυνυς αλα ίκος εργατ
κε εργάτρις. Μιθάνε το σοφον τ.ν επιστίμιν τι τοκαριον κε τι σλεσαρίον.
Χριάς:κετε ιπομονιν, καλα ομάτια κε δάχτλα ντο κι τρομάζνε. Δυλέβνε
πολα προσεχτικα, φιλάτνε τα στανόκια, μαθάνε κε μαθιζ ο ένας τον
άλον. Βοιθόνατς ι τεμελίδες εργατ. Βοιθόνατς βέβεα κεγο. Ολια τα ζαρο-
τάτυν ελέπο, μαθίζατς τιν τέχνιμ δίγατς τιν πίραν. Με επικεφαλις τι
παλευς εργατς το μηχανικον το μαστερσκόι θα πεσλεεβ απατυνυς καλυς
αντικαταστάτας καλυς τόκαρυς κε σλέσαρυς. Ας οργανόθεν κιαν τα αργα-

στερ αντσια επερεν ελεφθερον ανιάζμαν το ερεβνιτικον το τμίμαν. Σο χιμικον τι λαπορατόριαν τα μυσλύπια εβρανατα ολος οίολυ αγιαράεφτα πατζομένα, ζαρομένα, πενταχόσςα κομάτια έσαν. Εστιλανατα εμς, σαργαστερ. Αμαν εδιόρθοσαματα. Ατόρα δυλέβνε χορις πατζαριζ, πολα εμορφα, αμαν πριν να δίνεμασατα έβρικαν τιν πελιάνατον με τεκίνα. Εστιλανατα ζάλα τα μαστερσκήια εχι εχαλάουσαν άλο σσιρ.

Ι ριφτε εέντον. Ερχίνεσαμε άλα. Κατέτον κε εχριάςχυτον το ζαβοτ να εφται έναν μοδέλον με 100 τριπία 0,25 μιλιμετρον. Κανς κετοχτασσεβεν να εφτάγιατο. Γιατατο κε μόνον έρθεν ο τιρέχτορας σο μαστερσκόινεμυν. Αλα πυ να έχομε καταλιλον απαρύτοβανιαν για να επορύμε κεφτάμε αίχον πσιλον κε μ ζμιζχον δυλιάν; Οτι κιαν ετον μεριαμ επιάσταμε να εφτάματο. Αν θα καταφέροματο, ίπαμε εμς εμας τιμς κε δόκσα σο νέον το μαστερσκόι. Εκατάφεραματο. Απατυ κιστέρια πολα ετίμεσαν το μαστερσκόι. Ατορα δυλιάν κι κλειθ οπις, όλια εβγένε ασοςσέρναθε. Αγνον μι φένετεςας, κάθαν ιμέραν επλεθίναν τα στανόκιαθε.

Τα παρτζάδας κε τα χυρδάδας κεφίναμε όλια ετοπλάεδαμε κεδίναματα πσιν.

Αγογικον προς για το ερεβνιτικον το τμίμαν σον Ελεχτρογίγαντανεμυν κίχαμε. Χορις εκίνο κείνυτον. Πολα ζεμίαν εσίρνεν το ζαβοτ. Ναγοράις πα πυδεν κεβρικς. Ντο να φτας προπ ι ίδι με τεμέτερα τα δίναμις να εφτάματο. Επίγομε ετάρακσαμε κσαν το καζνάκια τι ζαβοτι. Εβραμε έναν παλεν μιχανιγ. Ενκα ετέρεςατο με τι ριτροφσιμ — εδαρις ίνετε, αν θαλάζοματο ολίγον. Επίάσταμε να εφτάματο. Επίκαματο. Ατόρα το ερεβνιτικον το τμίμαν εςς κεντι τεκινεθι αγογικον προς. Εκιν ταπακ κεν πυ ετον ριν κεσαν κεκα σο ρκοτινον το καριτορ απες. Αλο κεγνορίετε. Δυλεβ παραφορτομένον κε δι καλά αποτελέζματα.

Ασυ εδινάμοσεν τι μαστερσκάγια κεπερεν τιν ενπιστοσίνιαν τι λαπορατορίον κε τι τσεχίον κιαλο πολα κιαλο μιζμιζχα παρανκελίας εδίνανατο.. Ενκανεμας εναν ρχεδιάγραμαν κε ρατο απαν ίπανεμας ναχτίζομε έναν τσοκολνένεν ρσερι μιχανιγ. Επίκαματο αμα ελάθοσεν ο ινζινέρον εκσέβεν πολα τρανον κε κέτον ριφερομένον ριν παραγογιν. Ι μιχανι ετον ρσεριμιχανι κε κεπόρνες να βάλτς τι νορμαν ποσονπρε π να εφτάι, προπάνιον για τι γινεκες τατζαμίδας. εδύλεβ αετς με τοματ. Ερχίνεσα κσαν το εφεβρετικον τι δυλιάν. Ενόνιζα προς να εφτάγο κε να επορύμε κε κυλανέβοματο αλο καλίον. Ετρεκσα κσαν σο παλεσορ να ραέβο παρτζάδας. Επέρα επικα απατα έναν ταλγαλιν αγογιν με γονατένεν κιλιντρ. Εγυτύρεπςατο ρι μιχανιγ. Εέντον. Ατόρα ι μιχανι τιδεν κωσυρ κες. Δυλεβ πολα κίλα. Ολεν το θαριν τι δυλιάν εφτάι.

ΤΙ ΓΕΡΜΕΣΣΙ ΑΝΘΡΩΠ

Σιν δυλίαν, εγοςζέφτα απο μικρος. Σι βιογραφίαμ τζιπ ακσιοπαρ-
τιριτα μέρια κεχο. Απλος έργάτες προλετάριος, πυ απο μικροθέας εφέκεν κε-
κζέθεν ασο χορίον οπυ επέρασεν τα μορεσκα τα χρόνιατ. Ασα τότες κιαν ασο
εκζέρο εγο εμεν ίχα μεγάλον πόθον σα τέχνας.

Σο εκλίαςιστιχο-ενοριακον το σχολίον (τζερκοθνο-πριχοτςκαγια εσκολα)
όπυ εζένκεμε ο πατεραμ πολά άσσκεμα εμαθάνα. Ιλιαμ, ιλιαμ σιν ιεραν
ιστορίαν, κσαι κε μαθάνα

Ο „πατερ“ πα κέκσερεν ντο ναφται με ταίκον άθεον. Σι γρα-
ματικιν κε τι γλοςον πα αδίνατος έμνε. Αμαν ονταν ίχαμε αριθμητικιν
για τεμέναν εορτι έτον. Ολτσ εδεθένα. Τα προβλίματα ντο εδίνεμας ο δά-
σκαλον αμαν εφιλατατα σο νυμ κε με μεγάλον πόθον κε χαθιασλυκ έλι-
νατα. Πολα κε πέρασεν, το σχολίονεμυν ασο εκλίαςιστιχο ενοριακον επι-
κανατο ζεμσκι. Έναν κσαι επέραμε ανάζμιαν. Το χορίονεμυν το Γερμιςς
έπει τρανον εν κε τιμπσον πα φάπρικας εν. Ιςσενατο ίνας ασι τρανυς
τι πομέσσικος σο Ταμποβσκι τι γυπέρνιαν, ο Ρυκοβιςςνικον. Για το Σα-
ροβσκι υεζτ ίκασανατο τρανον κε πλόσιον. Το σχολίονεμυν έχτισεν ο Ρυ-
κοβίςςνικον κε σατο κεκα πα έχτισεν κέναν ελεσάρικον μαστερςκάγιαν. Ατυ-
πες εμάθιζαν εμας τα σχολόπεδα το αλφάβιτον τι ελεσαρικυ τέχνις

Δορία, λορία εδίνεν ο ρυκοβιςςνικον σι χορετς τα χόματατ κε με ταικα
σιφονίιας πυ τελεφτέα επέμναν εσλαβομεν εσκίνον. Ιστερα, ο πομέσσικον
πίος έρθεν ζον τοπονατ ο φον Μεκκ απατον κιαλο σιρ εγδέρνεν τι
χορέτας πίοσ ίχαν ολίγα χόματο. Ιστερα ασιν επανάστασιν ετυφεκσανατον
αμον άγρεν κι ανιμέροτον βρετίτελιαν.

Ασο εχάσαν τα χόματατυν κιστερα ι χορετ, ερχίνεσαν να εφτάνε
τι Γερμιςσι τα σιδερένια τα τετραγονικα καρφία. Επίνανατα για τα δι-
άφορα πράματα, για τα σανίδια για το νικοχιρίον. Αδα κιακι σακρας τι
χορι έστεκάν τα σιδεράδικα τι τεμερτζιδίον.

Πολα κερον πριν, ακόμαν σα χρόνια τι εσλαβίιας εκι οπυ έρχυν-
ταν κενύγταν τα διο ποτάμια, Γερμιςς κε Μερτυςς, έστεκεν έναν ζελε-
ζοπροκάτνι ζαβοτ. Σι δυλίαν με τα ραβδία κε τα κοπάλια εκυβαλάεθαν
τεργάτας — έλεγαν ι παλείεμυν. Αμαν τιδεν κείνυτον. Απολίγον ολίγον
το ζαβοτ ετζόκεβεν εδεβένεν κα, έος ότυ εχαλάεν κερύκσεν αλάι μαλάι.
Ακόμαν υσαμ ατόρα πα κατ επέμναν ασα κερπιτζένια τα τυβάριαθε. Φέ-
νετε κληρονομικα επέμναν ανάμεσα σι χορέτςεμυν τεμερτζίδες ελεσαρι.

Ιςος απατυκες επέμνεν κεμεν ο πόθον κε το χαθιασλυκ σο στανοκ,
σι μηχανι, σαγμον.

Ι αλ πα πυ κεπόρναν να πέρνε σαρέντον χόμαν, επίναν θαρέλια κε έπλεχαν τζαρούσια.

Παλευ παμπάλευ ι γενεα τι λικοπάποσιμ ίσσεν κυία όπου επίναν καρβόνια. Καλα ενθιμούμε τον πάπομ. Γουρκεσσιν τορμανι ίχανατον. Πολα προκομένος έτον. Μιλαματένια σζέρια ίσσεν. Κάποτε εβγάλνεν έναν ολδεν καμισ ασα πικρία. Εξιρζίριζεν κεςκυτύλιζεν το λεπ σα σζέριατ. Τα δάχτυλατ έπεζαν. Επέρνεν κε με τα κσερα τα ρίζας έραφτεν τα κομάτια. Επίνεν κέναν πόμαν με το λαβ κεπεκι έκλοθεν το καμισ. Είνυτον έναν έμορφον σζκέβος ντο κι δεβαζ νερον. Ονταν ερτε ο κερσ, να κοβαλι άπεσ σατο γάλαν, χαμουφτας κιαλα πράματα.

Ολια έβγεναν ασο σζέρνατ. Οτι θελτσ επίνεν ασο κσιλον· κιλιντέρας, καραμισλας, με τα καθα έναν δεντρον φιλίας επίνεν.

Απεκινον εγο πολα έμαθα. Αλο πολα εδέστα με τιν τέχνην. Αλος ο πάπομ ασι μάναμ πολα τσιμπιχλις πσαρας έτον. Αναβα τοπζάρεμαν τα σχολέκια, τα πυτάμια κι ζοινατ αλο τιδεν κιδεν. Τιμπσον τι ζοινατ απες σερπαλιγμένον το καικνατ εδέβασεν. Κε τιστερνα πα το πζάρεμαν έφασενατον. Εχοπαν τα γόνατατ κερύκσεν σο ποταμ. Ετον ατοτες σα ενενίντα κες.

Απράνας κίπασας τι καρβονι τα κυία, αρ εκίνα τα κυία ο πατέραμ με τον πάπομ ενικίαζανατα. Εδύλεθαν εδύλεθαν κιάντσακ τα έκσοδατον εβγάλναν. Αλο δίναμιν πα κεπέμνενατ; να δυλέβνε κε πεσλιαέβνε τον πομέσικον. Κεπεκι ερθεν κε το στρατιοτικον απανκεκα. Επέραν τον πατέραμ σο σζάτεμαν. Πολα τζιατιν κε άγρεν έτον το στρατιοτικον ατότες. Το κσίλον έπεζεν, το καρτσει, πάντα γομάτον. Ετελίοσεν το στρατιοτικον κε σο Γερμις κέρθεν. Ντο θα επίνεν εκιαπεσ, επίγεν εσέθεν σμαζτσικος σο Καλαμενски ζαβοτ ντο χτιζ ατμομιχανας (παραβοζια). Κε πίος κι κσερ τατμομιχανας τι Καλαμένски. Κσακυστον ζαβοτ εν. Σον παλεον κερν γνωστον εν προς εχοπίαζεν ι ατμινιστράτσια για τεργάτας. Τα ταραχας, τα κριφα σινεδρίαςις ταπεργίας, ταπροκίρικις τικοκιρ το ματ όλια αμαν έλεπενατα. Εργατ πάντα ίχαν εμπροστάτυν τιν ζζανταρμέριαν τα γαμςζία κε τα σπαθια τι γαροτοβίον. Τεαμ ίσσεν ανάνκιν ι διίκιςι τι ζαβοτι για το πραφίλαγμαν τίας τεργατίον; Εναν ανισιχίαν κε παραπαν έκσοδον. Μιαρ εν περίεργον ντο ετσάκοςεν το σζέρνατ κι δυλίαν ο πατέραμ, ζίτια εσπόνκιζεν τι μηχανιν πυ εδύλεβεν. Προφιλαχτέρια ι μηχανι τιδεν κίςσεν.

Επιάστεν το σζέρνατ κι μηχανιν κιαετς πα σόλεν τι ζοινατ επέμνεν άπορος. Πένσιαν βέβεα κεδοκανατον αν κε ετον παλεος σμαζτσικος. Ερθεν εκατίθεν σο χορίοι ναχταλεβ τάγρια τα κζένα χόματα.

Σο σχολίον, πυ έτον κιδεμόνας ο Ρυκαβίςσνικον, εμάθιζανεμας ναφτάμε κλιδιά, καραμίςλας για τα τιαριαζία κε πολα άλα δυλίας. Επίασα ατο ρι δυλίαν, εγάπανατο κε με τα όρας επολέμανα τα μέταλα.

Αλίγορα έρπαζα ντο έλεεμας ο μάστορας, κε πόλα κεδέβεν έμαθα να λεμλιαέβο, να χαλαένο, να κοπανίζο ρίδερον.

Ιχαμε ρο Γερμις ίναν Ματύζιν, ρλέσαρον. Κυςταρτς έτον. Αμα κε μάστορας έτον. Επίνεν μαθίματα ρο σχολίον. Ντο κέκζερα εμάθιζεματα εκίνος. Εκράνεν κε τζιράκια. Εχόριζεν ασόλον τι καλυς κεπέρνεν. Σεκινος ανάμεσα ερύκσα κεγο. Εδιόρθωναμε τι χορετίον ταλέτρια, τα κλιδιά, τα θέτρια. Ολια ατα έρθαν κεπέρασαν ασα ρςέριαμυν. Απολίγον ολίγον έμαθαμε να εφτάμε κε τα δίσκολα τα δυλίας πα. Για να μαθίζμας ο Ματύζιν έρχυτον κερως κεφέρναματον τάλο κοζάραν, τάλο οβα τάλο κατ άλα. Χρίματα κεδίναματον τζίνχι κίχαμε.

Εμέναν ίςσεμε ασυλτς καλίον. Εμαθάνα, εδύλεβα αλίγορα, χορις ναφτάγο ρκάρτας.

Ας έμαθα κιαν ρο Ματύζιν κεκα άλο κεποχορία ασο μέταλον, ασα εργαλία τι ρλεσαρίον κε τι τοκαρίον. Ελακσεν ο χαραχτίρασιμ, εένυμνε ανίσιχος, εθέλνα όλια να μαθάνο, να ελέπατα με τομάτιαμ να τερο τιαμιζκα τι δυλίαν τι μιχανις κε τι μιχανιζμον. Ολίγον άμον ντο εστάδα ρα ποδάριαμ απιν κε εγρίκσα εγο εμεν εφέκα καπίγα ριν πολιτίαν ναραέβο τιν τίχιμ όπος λεί ο λόγον. Ερύκσα ρορτάλυχ κιαραέβο δυλίαν. Πρότον φοραν ερύκσα ρέναν ίσιχον πολιτίαν με τι μάναμ εντάμαν, ρο Κοβροβ.

Ιχαμε εκι ίναν μακρινον ρινκενόνεμυν. Νείσα, εκιδιανέρτα ρεκίνον πος θα εβρίκμε δυλίαν κε ρτέχομε εκι. Ενκεμε ρον νατζάλνικον ρα ριδιροδρομικα τα μαστερςκία απαν, ρέναν ροβαρον κε πάντα τζιλομένον άνθροπον.

Πολα κερόν επερίμεναμε ρο καλιτορόπον απες για να δίνεμας τιν άδιαν κε εμπένομε ρο καπινετ τι νατζάλνικυ. Εκαβάλκεπσα το κατοδιρ με το φόβον κε έςιρα κεκατίβασα τι ρςάπκαμ. Υτε έςκοσεν αν τομάτιατ κετέρεσεμε κέλα. Θιμομένος έτον. Εγο πα εντόκα κεφόρεσα τι ρςάπκαμ. Ο νατζάλνικον ατο αμαν ιδενατο. Εςκόθεν ασο τραπεζ κερχίνεσεν να τζαιζ τον ρινκενομ ντο έρθεν να παρακαλιατον να περ ριν δυλίαν ίναν χαιβαναν, ετεπειζ πυ 'κι ραεβ τι τρανυς. Αμαν επίκεν κε τιν αποφασιν: κι πέροματον. Ιςτερα απατο το γαλμαγαλ πολα κερων εκατιγόρνεν εμεν κε τι μάναμ ο ρινκενόσιμ: Με ταίκον χοντροκέφαλον τιδεν κεβγεν τιν ιπόλιπςις μονάχον χαντς εμπροστα ραλτς. Πολα επυςςμάνεπσεν ντο επίγεν για τεμέναν κε μόνον εχολίασεν τον νατζάλνικον.

Πολα κελίεν επέραμε τα πράματαμυ, εφχαρίστεζάμε το ζινκενόνεμυ για το φαιν ντο εφάϊζεμας κεκάτσαμε κελίγαμε σο Καζαν. Εβραμε κεκάτσαμε ζέναν οσπιτόπον ζυμα ρι φάπρικαν τ Αλφυζοφ, γνωστον ζεκίνο του κερων. Εςέβα ρι φάπρικαν.

Σο Καζαν τΑλφυζοφ μεγάλον μέρος επέρναν εργατ σο επαναστατικον το κίνεμαν. Εγο όμως νέος εργάτες έμνε κε κεταράγα σο κίνεμαν. Εκζερα μονάχον ποσ γίνετε κριφον δυλιάν, τοπλάεφχυνταν εργατ, δεβάζνε προκιρίκεις.

Δίο χρόνια εδύλεπτα ζον Αλφυζοφ κεκα ζλέσαρος.

Ιδα πόζον καθαρα εδύλεβεν απαν σο τοκάρνι το ζτανοκ ο γερμανικον ο μηχανικον ο Δίνζε κερχίνεζα να παρακαλο τιν ατμινιστράτσειαν ναφίνεμε κε δυλέβο απαν σο τοκάρνι ζτανοκ. Τίποτα!

„Σλέσαρος πολα καλα δυλεζς, ίπανεμε, κε τεβεκελία γιατι να λανκεβς αζέναν τι μιχανιν ζάλο. Πυθεν δυλιάν κείς“.

Αλα όζον ντο επένα κιάλο περιζον ετρανίνεν το χαβιαζλόκιμ. Εκέρδιζα ίζαμε τα 50 ρύβλια το μίναν. Καλον μινέον έτον. Αμαν έτιμος έμνε να δίνεμε αολίγον κε ναφίνεμε κε δυλέβο τόκαρος.

Πολα κελίεν έβρα ντεράεβα. Κατ επίκα εςέβα σο ναφτοπιγίον τι Σβεζςνικοφ. Ιπόφερα επει. Να ζις με τιποτένιον μινέον κε να μαθαντς τιν τέχνιν πα.

Βαρέα κερυς έταν ατότες. Ι μαζτορ άγρι· όπος πρεπ κανις κεκζίγανανεζε, κεβοίθανανεζε, κάθαις εφίλατεν τα μιζτικα τι τέχνιζατ απέζατ. Αμον τατοριζνν κέτον. Ατόρα ο παλεον ο μαθεμένον εργάτεζ σο Σοβετικον σο ζαβοτ, λογαριαζ να μαθιζ τι νέιζ τεργάταζ πυ έρχυνταν να δυλέβνε. Ατότεζ ντό έλεπεν ο ατζαμιζ εργάτεζ πυ έρχυτον σο ζαβοτ; Τζαίζματα, ιβριζματα, κάποτε λάχταζ κε μυζτέαζ.

Νια έναν βοίθιαν να τίποτα.

Το ίδιον έπαθα κέγο: ζα κζένα ζζέρια, ζιν πίναν κε ζον κρίον.

Εδέζτα με το ζαβοτ· άλο πολα εθέλεζα να μαθάνο. Να ίνουμε μάζτοραζ να μαθάνο κε ακονίζο αρματοζιάν.

Ιδεμι εθαρο κι θα έβγενα αζο ζαβοτ — πάντα θα ερότανα, θα εμαθάνα, θα εκζέταζα.

Ερχυτον κερυζ κεράεβεζ κατάλιλον ζτιγμιν να καταπραιντς ενανκζάι το μάζτοραν. Ατο επετιχένατο ατότεζ ονταν επάτνεν κέπινεν ο μάζτοραζ κεπεμέναν χωριζ καπικ. Εδίνεζατον αποφκακεζ έναν ιμπεζον ποτίλχαν κιαετς πα ελίυτον ι γλόζατ. Ολια έλεεζε ζόλια τα ερότιζια εδίνεζε τζοαπ.

Με ταίχον τρόπον εμαθάναμε τιν τέχνην, αραετς εμαθάναν εργατσαφοριζμένον ζάγγρεν ζον κερον τι τζάρυ.

Αν κι θα έκζερα εκίνα ντο έμαθα ζο χορίον κε κι θα ίχα εκίνα τα χαβιαςλόχια κε τον πόθον, νια τόκαρος θα επόρνα κείνυμ κε νια ζλέσαρος. Εναμπες χρόνον εδύλεπσα κεπίγα ζον Σβέσσνικοφ κεκα. Το ζσιμόναν ο μάστορας Τυσσιν έστιλεμε ζο ζατον ζυμα ζο Καζαν, ζο Καπάνιζε. Εδύλεπσα εκι τον ζσιμόναν κιάλο κεστάθα. Εθέλεσα να πάο ελέπο άλα μέρια.

Ο ΔΡΟΜΟΝ ΝΤΟ ΕΝΚΕΜΕ ΣΙΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

Εμνε ζλέσαρος, τόκαρος, ζμαζτςζικος, μιχανικος.

Εναν ιμέραν εδέβα ζο γιαλον κες, ζο Τσαρίτςιν οντας έμνε. Εράεβα κατάλιον δυλιάν. Κζένον πολιτιάν νια καναν έκζερα κε νια κανις έκζερεμε. Τρεζς εφτάνμε ίνας αποπις καλοφορεμένος, κιλιάτες ι οπςιατ ομιάζεν ποζ έτον πλύςιος, κε λείμε:

— Νέπρε χριάζκυμε για το παπόριμ ίναν μιχανικον θελτς έλα δύλεπζον.

Αγγον εφάνθεμε· μιαερ εν γραμένον ζο κατςιμ ντό ίμε εγο; Νείσα λέγατον:

— Εγο μιχανικος κίμε. Τόκαρος ίμε ζα μέταλα απαν κε ζο παπορ απαν πα καμίαν κεκάτςα.

Πολα επίκεμε, αλα εγο κεθέλεσα ζιν αρχιν· ίπατον ποζ για να εκζερ κανις τιν μιχανιν μοναχον κι κανίτε πρεπ να εγγρικα κε πνιρέβιατο πα κεπεκι αζυ εντόκεν ζο νυμ ποζ ζιν τζιόπιαμ όλον κιόλον τριάντα καπίκια έχο, ίεπσα. Εζέβα μιχανικος ζέναν παπορόπον απαν ντο κυβαλι πάρζζας. Επίγαμε καν εκατον θέρςτια δρόμον κι αετς πα ένχα τιν πάρζζαν ζο μέροςαθε.

Ιστερα απατο εζέβα ζι λεζοπίλκαν κζαν μιχανικος· Εδύλεπσα ολίγον κεπεκι επέρασα ζο ζατον. Εςτεκαν εκι παπόρια για το διόρθομαν. Ερχίνεζαν ι μιχανικι να δίνεμε το έναν κε τάλο τι δυλιάν. Αποτυχα εζκάλοσα τι ρατςοναλιζάτςιαμ.

Ι παλει ι μαστορ έλεπαν κε κεπίςτεβαν ονταν ίδανεμε να κζίο απαν ζα δίο μικρα ζτανόκια χαλχάδες τι εκεντριτιρίον αζα τζάρχας πυ ίχαν 56 ντιυιμον διάμετρον.

Κατ ετον κεράεπζαν χαμύτια για τι παπορι κζαν τα τζάρχας, για τα πλιτςαζατον. Πυδεν κεβρίζζαν. Ε, να παζ ατόρα ζεκίνα αποπις με ταραπάδες απο πανκεζ ζι Βόλγαν κι ίγετε το ποταμ εζτάθεν κε ο πάγον εχαλάριεν.

— Κατ να επίνες Γιάνε κε έξσιε; κεπίνες χαμύτια ασο κιφάλις
κιαπαν τόπον θα ίχες.

Επει έτον να ερτε ρεζέναν ο Βασιλτζ, ο παλεον ο μάστορας ασο
παπορ «Τζιερεπ-Σπιριτόνοβιτζ» κε να λείζε αετς εκάλουσα να εφτάγατα.
Θα ριναέθο εγο εμέναν επορο κε πετ'ιαρέδατο. Τεμπροστινον ταγμον ντο
έτον γυριμένον σο στανοκ έκλουατο οκσοπισ, ένκα κιάρμοσα το σταβροτιδ
κε εγιωτ'ορεπσα το χαμυτ για το κίσιμον. Τάλο το στανοκ κε το κυβα-
λιστερ (καρέτκα) με το ρυπορτ πυ ρπινκ κε κρατίατο το μασσερ ένκα κε
ταγιατόρεπσατο ράλο το στανοκ κιαν. Σιμσον ιμέραν απες έξσιεσα κεπίκατο ίσα
ίσα αμον ντο εχριάσκυτον. Ασατότες κιαν ίχανε μεγάλον εμπιστοσίγιαν
ρεμεν. Ονταν κέκσεραν κατ. ι μαστορ ασεν ι μηχανικι ασεν, πάντα έρχυ-
σαν ρεμέναν ερότανανεμε.

Κάθαν ρσιμονκον επαρακάλνανεμε να έρχουμε κατιθένο σο ζατον.
Δυλίας όσον ντο θελτζ. Υσαμε τα εκατον παπόρια εσιμαζαν σο Τσαρί-
τσινσκι σο λιμαν.

Επίγα σο Κατερινοσλαβ. Εσεδα σο ζαβοτ ντο χτίζνε μηχανας, σο
Εζον. Κεπόρεσα να ισχαζα εκι' ίστερα ασα δύο χρόνια εκλόστα κερθα κσαν
σον Βόλγαν, σο Τσαρίτσιν.

Εσεδα σο ζαβοτ τι γαλκυ ετερίας. Βαρέα κιάχαρα εσαν εκιν τα
χρόνια. Αμαν για τεκίνο εμάτσανεμε τιν τέχ.ιν όπος έπρεπεν. Εναν
ρσιμονκον επίγα κσαν σο ζατον. Επίναμε ρεμοντ τα παπόρια ινονος πλύ-
ιονος ποπορτζι τι Τζιερεπ-Σπιριτόνοβιτζ.. Εδύλεβα όσον ντο επόρνα
κε πάντα εκσέταζα κσαν τα μηχανιζμυς τι παπορίον. Με τέφκερα ρε-
ρια επίναμε το ρεμοντ, το περισον αετς με τοματ αλα τίμια ριφερο-
μέν ρ στον ο ικοκιρτζ να εφτχι το ρεμοντ με τερτενα τα ρερία.

Ερχυτον κερως κε εδίνανεμε απαν ρα μικρα κε παλέα ρτανόκια να
εφτάγο ροβαρα ρεμόντια εγο πα ντο εράεβα ετον: επερίσεδα τα γνόσιμ
ετρανίνα τιν πετσιαροσίγιαμ.

Ταπαδαμερ το ρσιμονκον πα εκι έμνε κε το καλοκερ επίγα εδύλεβα
ρι Σαμάραν, σο ραράτοβ σο Νίτζνε - Νοβγοροτ.

Ολον τον κερων ετοπλάεβα δεκσιότιτας (ναβικια) κε γνέσσια. Εμε-
λέτανα τι ζοιν, ι ζοι πολα εμάθιζεμε.

Ολια επεμέναν σο νυμ, τζίνκι εμ νέος.

Ενθιμούμε, εδύλεβα τόκαρος ρίναν τάταρον κεκα, πλύσιον κε
τρανον φαπρικάντον.

Ενα ιμέραν το τρανον το κορίτσνατ — ταμαμ για τάντριζμαν
εκσέθεν απαν σο παλκον χορις τιν φερεντζένατς. Το κα-
σκον ντο εγέντον! Εγέντον θερίον ο κίρτσατς κε για να δικ το θιμόνατ

εκλίδοσεν τιν φάπρικαν. Θα λέτεμε τιδεν εδόχεσας γιατατα τα δύο ιμέ-
ρας; απεναντίας έκοψεν ασα μινέαμυν κε ένκεν κεχαπάτεπσεν τι ζεμίαν
ντο έσιρεν

Το μοθοπορ έρθα εκατίβα σο Τσαρίτσιν μέσον τυ Βόλγα. Εσέβα
μιχανικος σιν λεσοπίλκαν τι Μπέρλαν σο Ελσσανκ. Αδα σο νέον τι θέσιμ
ερχίνεσα να δίχο τιν προτοβυλίαμ σιν ρατσιοναλιζάτσιν. Ο τρανόσεμυν
ο μιχανικον έκοφτεν το ιμερονίχτιον πενίντα κσίλα. Εγώ' επίκα το χυ-
ζαρ κε έκοφτεν εκατον πενίντα Ε, βέβεα γιατατο ο ικοιρτσ σαλτσ
απεσ εμεν πάντα εχόριζεμε. Ο τρανόσεμυν ο μιχανικον άγρια άγρια εζα-
ροτέρνεμε κεφοβέριζεμε ποσ θα κατακεφαλιάζμε.

Τα προτάσιζιμ για το καλιτέρεμαν κανις κίποστιρίζεν, κεβοίθανεν
κεδίνεμε θαροσ. Πρότιν φοραν σα 1900 τι χρονιάσ εσύμοσα το επανα-
στατικον το κίνιμαν. Ερθαν εκατίβαν σο Τσαρίτσιν ταδέλφιαμ με τιν
ιχογένιανατυν Εδύλεβαν σ'Οπυχοβσκι το ζαβοτ κε εκσόρτσανατς ασιν
Πετρώπολιν για το επέραν μέρος σιν απεργίαν. Για το εργατικον το κί-
νιμαν πολα ολίγα έλεγαν κιασιν πολιτικιν πα πολα ολίγον έκσεραν.
Ατότεσ ακόμαν κεγρίκαναν ντό θα ιπι ι λέκσι εκμετάλεπσι, καπιταλ.
ΤΟπόχοβσκι εργατ πα κεπόρεσαν να εκσιγίζνεματα, ίπαμε, εκιν ι ίδι
πα πολα κέχσεραν.

Σο στρατιοτικον κεπίγα. Ερύκσα ασι σοφαν κεστρανκύλτσα το σσέριμ.

Σα 1903 σο Γοροτετς, αφκα σο Νίτζνι, εταράγα κεγο σο επανα-
στατικον το κίνιμαν. Εκιν πρότιν φοραν, σο ζαβοτ ντο εφτάι παπόρια,
εδόκανε σο σσέριαμ προκίρικήςια για να ταυτέβατα. Σο ζαβοτ απεσ έτον
έναν παρόνομον μικρον γρύπαν μέλι τι ΡΣΔΕΚ.

Επιάστα σι δυλίαν με το χαβιασλυκ.

Σεκιν τα παγέματαμ αν κεκα, ασέναν τιν πολιτίαν σάλο, ίδα ποσ
καχοπιριάετε το εργατικον ο λαον πυ γονκίζ αφκα σα ποδάρια τι τσαριζ-
μυ κιαποφάσιζα να πολεμο κεγο ενάντια σον τσάρον.

Τα ιμέρας ντο ενίγυσαν τα παζάρια κεγομύτον το Γοροτετς ασι
χορέτας, ετσύπονα σαραπάδασ κεσ, εταύτεβα κριφα κριφα ανάμεσα σι χο-
ρέτας τα „κραμόλνι“ τα φιλάδια.

Εκινυσ πα πίοσ έρχυσαν κεκατιβέναν σιν εκλισίαν έφκερυσ κεφί-
νατς. Ονταν έσαν το παζάρια ανιχτα εγομύσαν ι εκλισία ασι χορέτας.

Σο εκσόπορτον σον τέμνον ενπροστα, σα ικόνας κε τα μανυγάλια
εφίνα έναν έμορφα στιθαγμένα φιλάδια κεπεκι εσίρχυμνε σο' γιαν κε
έκυα τον ποπαν ποσ ετζάιζεν κετσερίυτον κεστίλνεν αφορίζμυσ σα κί-
φάλια «τι ταραχοπιυ» πυ ετοχτάσσεβεν να σκον σσερ ενάντια σον
θεον κε τον τσάρον.

Το παράνομον ἡ δουλία ἐδινάμοσεν ἀπὸς το ζαβοτ κε το μοθοπορ
ἀπαν ἐκούξανεμας ἡ ὀργανοτίδες το πρότον τιν σινεδρίασιν ὅπου θα ἐστε-
κεν το ζίτιμαν για νὰ πέρομε κερμὶς μέρος το κατακιφαλίαμαν τι κιβέρ-
νις.

Ἀλα κεύντον ἡ σινεδρίασι κάπτι ἀσοργανοτίδας κέρθαν.

Ὀλεμον ἐμὶς πεδύλεθαμε παράνομα ἀσέμνε κεγο πολιτικα κέμνε
ἀναπτίγμεν κε γιατεκίνο ὀλία ντείνουσαν ὀλόεραμυν περισον με τιν καρ-
διάνεμυν ἐγρίκαναματα, πῖρα με το νόνεμυν. Σον ἴδιον τον χρόνον
ἀπὸς σσιμονκονι ἐβρα δουλίαν σιν Πετρώπολιν ἡ Πετρώπολι ἐλογαρίαζα
ποσ ἐν το μεγαλίτερον ἐργατικον κέντρον.

Ἐδύλεψα κερμὶς μηχανικος σέναν σῖριν ζαβότια — το σιδιρόδρομον τι
πολιτίας, σον ἰλεχτρικον σταθμον τι Βελγικῆ ἑτερίας.

Ἀτο ἔτον σα 1905—1906 τι χρονίας τζιπ τα ζορλία τα ἡμέρας
τι πρότυ ἐπανάστασις. Διοργανοτις ταπεργίας σον ἰλεχτρικον σταθμον
ἐμνε ἐγο.

Ἀπεφάσιζαμε γαρχίζομε τιν ἀπεργίαν ἀσο κσίσιμον τι καζάνιον κεκα,
ἀλα ὄνταν ἐρθεν ἐκίνο ἡ στιγμὶ ἰνας κατζιγάρος πα κετόλμισεν να ἐφτά-
γιατο. Ἀτότες ἐφέκα ἐγο το στανόκιμ κερχίνεσα να κσίζο. Τρία καζάνια
ἐκσίσα μοναχος. Ἀτο ἔτον ἐτία ἐρχίνεσαν ἀλ ἡ κατζεγαρ ἀσον πρότον
ἰσαμε τον τελεφετόν, να κσίζνε τα καζάνια

Ὀλεμον ἐπίκαμε ἀπεργίαν κε ἡ ἐλεχτροτεχνιτ κε ἡ τοκαρτζίδες κε
ἡ κατζεγαρ κε ἡ ἐργατ τι σταθμου. Ἐφάνθαν ἡ ναφτ. Ἐτριίλτσαν το σταθ-
μον κε ἐστάλτσαν ἀπαν σα πόρτιας κάμποσους ἀρματομεντς.

— Ντο ἐπανάστασιν ἐφτάτεν, μурτaρ! Ἐλεγαν για τεμας.

Ἀλα ἀπλι ἡ ναφτ ἐλεπαμε ποσ κεθέλναν να πέρνε μέρος.

Ἐγο ἐστεκα το στανοκ κίαν. Το κιλιντρένεν το ζολοτικῆ ἐπέμνε
ἀτελίστον. Ὀλοερα το στανοκ ἐκυμυλιάγαν ἐναν σορον ἀρματομεν ναφτ
μετεργατς τι σπάντσιας ἐνίεν ὀμιλία, κε ὅσον ντο ἐπίεν ἐζοίρεψεν. Τέ-
ναν ἰπαν ταλο ἰπαν ἀπαδα ἀπακι ἐπολέμεσαν ἡ ναφτ τεα ναποδίκνεμας
ποσ ἐφτάμε τρανον κακόργιμαν ντο ἐσχόθαμε ἐνάντια σον τσαρον.

— Ἐμὶς για να περισέβνε τα μινέαμυν ἐπίκαμε ἀπεργίαν τον
τσάρον ὅτε ἐνκεψαμε κέλα ἐλεγανατς κἰ ἐργατ, ἐταραγα κεγο σιν καλατζιν.

— Για σταθίστεν πεδία. ἡ περισι ἀπεςας χῆρετίον πεδία ἰζνε τασ
νἰα χόμαν ἐπέμνεσας κε νἰα τιδεν. ἡ πῖνα κε τα περισσανλύκἰα διέχνε
κε κυβαλαέβνε ἀσο χόριον ταδέλφιασυν, ταδελφοκόρτσασυν κἰ ἀσέναν σιν
πολιτίαν σάλο τρέγνε κἰαράέβνε δουλίαν. Ἐρχυνταν σιν πολιτίαν κε ἡ φαπ-
ρικαντ πα ζατι ντεράεβαν ἐβραν γοσσέβνατς σἰ δουλίαν κε ἀπάνθρωπα σῖρνε
κε γδέρνε τα πετσίατυν.

Το μινέον ντο δίνεμας σο προμίνεμυν πα κικανίτε. Αικον ζοιν τὰ ρικιλία πα κικοφέρνητο. Κιατόρα ντο να λέγοσας εσιν πα έρθετην τεμιακ τι κοχιρτς να υποστειρίζετην κε να κλόσσωστυν ενάντια σα δέλφιασυν. Ετύλοσαν ι ναφτ αλο τιθεν κίπαν. Επίγαν πλάνκεκα ετοπλάεψαν τι ρότανάτων ιπανατς κε το π) κεκα κρατι ι δουλία κι αετς πα εκλόσταν ενόθαν με τέμας. Αντζακ εγνέφσεν απέσατων το τακσικον το έσθιμαν.

Εμαθανατο ι τρανιάτων. Αμαν κάμποςυς ναφτας εσένκαν να εφτάνε ταπεργοχασαστίον (εστρεκπεχεριον) τι δουλίαν να δυλέβνε σο νοδον τεργατίον πυ εσχόθαν σο ποδαρ κεφτάνε απεργίαν.

Ατο επίκεν τι ναφτς πίοσ έρθαν με τεμας, να ερεθίσκυνταν. Αμαν ετοπλέφταν επίκαν μιτινκ κι αποφάσισαν να μι εμπένε υτε ένασατων εσιν δουλίαν κε αν θα κλόθνε απάνατων τὰ ρικιλία νακέγ ε όλια να δυναμομικανασ.

Αικον φέρσιμον τι ναφτίον εσινκίνεσεμας θαθέα. Ελογαρίαζαμε ποσ μες πεδία ινοσ τάκσις κε κιάλο πολα ενθυσίαζεμας το τακσικον καριαζ το παλεν το κιτις.

Ι απεργία ετελίωσεν. Τα απέτιςιζεμυν εκανοπίζαν. Πολυ: ασι ναφτας πυ επέραν ενεργον μέρος με τεμας εντάμαν εσιν απεργίαν εσχότοσανατς τελεφετέα.

Ερχίνεσαμε κσαν να δυλέβομε κε οργανομένα με ταραπαδόπα εκυβάλεσαμε κέσιραμε εκς τα περγοχασασταδασ τιλιγμεντς απεσ ρι καρβονι τα τρυβάλια. Πολα κεπέρασεν ανανκάστα να φέβο κε κρίφκυμε.

Ι διίκισι κε προπάντων ο μαστορας, πυ ίσσειν τρανον έχθραν απανιμ κενέσπαλαν ποσ προτοσ εσεκινυς πεκσένκαν τιν απεργίαν σο μειταν έτον ο Γρατζκοφ.

Ι πολιτίσια τομάτια κεκατίβαζεν ασανισιχον τιν ελεχτροστάντσαν.

ΠΑΤΕΝΤΟΝ ΓΙΑ ΤΙΝ ΕΦΕΒΡΕΣΙΝ

Επέρα τα πυρτίαμ κεπίγα σο Λεσνοι εσέβα σο ριδιδρόρομον τι πολιτίας ρι Βοποργςκι το παρκ.

Τιν ιμέραν επέρνα έναν ρυβλιν κε τριάντα καπίκια. Εχόρτσανεμε κελα για να τοπλαέβο τι ραγιωζι τα βζνόσια.

Τα χρίματα ντο ετοπλάεθα εφέρνατα ειν τς:άιναγιαν σο γεφιρ κεκα σο Πετρογρατςκι το μέρος κε εδίνατα τον ρίντροφον πυ έτον ασο ζαβοτ τι Λεσνερ. Εδύλεθα τόκαρος ρι τραμβαι το παρκ. Ενίεν εμπροσταμ νέον κλάδοσ παραγογις. Εκσέταζα κεμαθάνα το νεον τιν παραγογιν κε έβαλα ειν ενέργιαν τεσςκιγαρλύκιμ. Αρ απατυκα ερχίνεσα το εφεβρετικον τι δουλίαμ. Εφεβρα προφιλαχτικον καφες ανάμεσα σα βαχόνια. Τιν εφέβρεσιμ εδέχτε-

νατο κε ι επιτροπι τι πολιτίας, ίπεμε να προσπαθο κε πέρο πατέντον. Ατο μονάχον αλο τίποτα. Νια θάρος, νια έναν μικρον βοίθιαν τον εργά-
τεν — εφεβρετιν. Κε το ροστον ι εφεβρεσιμ έτον πολα λαζυμ θα ολι-
γότεθεν παρα πολα τα κακοπαθήματα ντο γίνταν ρα δρόμια. Καπι πα
ασινίδιτι εργατ επερίπεζανεμε· πíos εκσερ, φένετε ελογαρίαζαν πως ι εφέ-
βρεσι εν μόνον κε μόνον για τι γραματιζμεντς κε τι σπυδαγμεντς.

Τέλος επαρίνκιλαν να εφτάγο καφες κατα κε το ρκέδιομ. Επίκα
κάπια κομάτιοθε κιαλο μίαν ερχίνεσαν να κρίφνε μίαν τέναν κε μία τα-
λο εκιν ι εργατ πεγέλανανεμε. Πάρα πολα εμπόδιζανεμε.

Εναν ιμέραν έρθα ριν επιτροπιν (κορίζιαν) να πσαλαφο πατέντον.
Αραέβνεμε ρχεδια κε πραέκτια κε ρσίλια διαβολτς. Κιασίαν; ασίαν μισο
γραματιζμένον εργατιν. Κεπεκι επσαλάφεσανεμε κε τριάντα ρύβλια πα
κε ίπανεμε πως αςυ θα πέρο το πατέντον κίστερια πα πρεπ κάθαν μί-
ναν να δίγο κε βζνόσια.

Εγο πα νια ρχέδια'ίχα κε νια χρίματα.

Ενέμνα, ενέμνα κεπεκι έφτιςα ας αφκιαριμ κε αετς πα εφέκατο

Ερθεν ρο νυμ να εφτάγο έναν αφο ράνκαν με τα ριδερορκόλεκα
ντο λένε.

Πολα κάπος εςάρεπςεμε ατο το ρχέδιομ ντενόντςα· επίγα εκαλά-
τςεπςα κάμποςυς εκροτερικυς ινζινερτς πυ εδύλεβαν ριν διίκισιν τι ριδε-
ροδρομι τι πολιτίας. Ελεγα κιαποδίκνιατς πως το ριδερορκόλεκον πυ ρίρ-
κετε απαν ρα ρτρονκίλα τα κιλιντερίτςας κερς πολα τρίπςιμον κε για
τατο τι ματορι ι δίναμι πολα κίςροδέφκετε. Ι ινζινερ έκυανεμε προρεχ-
τικα αλα κρία κρία.

Αλίθια αν κε εγέλαναν αποφκακες τα τελεφτέα επαραδέχταν πως
γίνετε, αλα πολα γαπάδικον ίπαν θα εν.

Αετς πα επάτεπςεν τάλο ι εφέβρεσιμ.

Ονταν εέντον ο εβροπαικον ο πόλεμον ίδα τα τάνκια. Ι χτιςρόνα-
τυν ίςα ίςα αμον το θα επίνα κεγο τεμον τιν αφοράνκαν.

Για τα πατέντια άλο κενύνιζα. Το ίδιον κί θα επόρνα κεγόραζατα
Ψα παλεα τα κερυς τα δρόμια τεργάτυ εφεβρετα ασόλια τα μερόθες κλι-
δομένα εσαν. Ατόρα ντο εν μι τερίτεν. Ατόρα το ροβετικον το νιχοκι-
ριακον το ρίςτιμαν ένικςεν όλια τα δρόμια για τον εργατιν-εφεβρετιν.
Απατόρα ο εφεβρετις εςς ολια τα κολαιλύκια να προοδεβ. Ατο εγο άλο κα-
λιον ελέπατο, τζίνκι εγο ίδα κέπαθα ρι ζοιμ. Βέβεια ατόρα πα κάποτε
τιχένε εμπόδια. Ακόμαν απανάμερσμμον κεχάθεν ι ανεγρικοςίγια, ιν ακό-
μαν πιυροκρατ, ο τακςικον ο τυςςμάνορςεμμον πυ ελεπ πως ι εφέβρεσι κρύι.
Το παλεον το ρίςτιμαν τι δυλίας, κί κιμάτε.

Ατο έτιχεν με τεμέναν. Κάπι ασι παλευς ζπετσιαλίστας τελεχτρο-ζαβοτι επίκαν απάνιμ επίθεσιν επολέμεσαν να πατύνε απαν ζα εφέβρεσιαμ

ΤΙ ΜΠΟΛΣΣΕΒΙΚΟΝΟΣ ΤΟ ΛΑΘΟΣ

Ονταν εέντον ι επανάστασι ίστερα ασο εβροπαικον τιν κασαπχαναν εγο εβρίυμ ζιν Πετρώπολιν. Εδύλέβα ζο ζαβοτ Αιβαζ (ατόρα λένατο „Σφετλανα“) έμνε ζλέσαρος κε έχτιζα νισσανι ράμκας, για τα τυφέκια. Ονταν έρθεν ι επανάστασι εγο υζζε μπολςσεβικος έμνε. Ασα 1906 κιαν ζι μπολςσεβιχίον τα γραμας εμνε. Σι τραμβαι το παρκ οντας εδύ-λεβα, ζο Βίποργκι μερέαν ατότες εγράφα ζι Λένιν το κόμαν. Επίνα κριφον δυλιάν: εμνε τελεγάτος, ετοπλάεβα βζνόςια, επίνα απολογιζμυς.

Σι τριγομινα τα ήμέρας με τι κρασνογβαρτέιτςυς τι ναφτς κε τι στρατιοτς εντάμαν επέρα κεγοπα μέρος ζο πάρσιμον ταρσεναλι, ζο Λε-τέινι κεκα ντο εν. Εκιν το χρόνον μοθοπορι έρθα εκατίβα ζο Γερμιςς, ζιν πατρίδαμ: επίασεμε αρόστια — χτικον, έπρεπεν να ετέρνα εγο εμνε.

Τι Πετρώπολις το κλίμαν όλος διόλυ εχάλασεν τιν ιγίαμ.

Το καλοκερ ζα 1917 επίγα κσαν ζο χορίονεμυν. Εχόρτσανεμε πρόεδρον τι Σοβετι. Αποφάσιζα να βάλο ιλεχτριζμον ζόλεν το χο-ρίονεμυν. Το ποταμόπονεμυν το Γερμιςς θα δίμας ιλεχτρικον ενέργιαν. Θαλαζ το χορίον θα φερ πολιτιζμον κε θα εγρικα το μεκατιρ τι Σο-βετικις κιβέρνιςις.

Το Σοβετ ιποστίρικεμε. Αποφάσιζεν να εμπεν το δινάμο κε να φέρνε ιλεχτριζμον ζόλια τοσπίτια. Σο δινάμο απαν εέντον ζοστος τακςικος πόλεμος. Ιδα πυ μερέαν ζίρνε ι τοζςζμάνεμυν κε ι τζανακογλίφτιατυν. Εχορίεν ζα διο κόματα το χορίον. Τέναν το κόμαν εσίρνεν με το Σοβετ τάλο έτον ενάντια ζο Σοβετ.

Εκδίκσαμε ολτς. Ολεν το χορίον ετοπλαέφτεν ζιν πόρταν τι ζελ-ζεβετι κεκα. Εκζεβα εγο εκαλάτζεπςα ιπατς ντο νιέτια κε ντο ζκοπυς εςς το ζελςοβετ, για να καλιτερεβ τι ζοιν τεφτοςσιδίον κε τι δυλεφτα-δίον τι χορι.

— Θα χτίζομε ιλεχτρικον σταθμον, ενέργιαν θα πέρομε ασο πο-ταμ — ελεγατς κεκςιγιζα κεπενα — άντζακ θα ζόμε όπος πρεπ, με τον ιλεχτριζμον. Αλα με τι ζιφονίαν πος ολ εντάμαν θα εφτάματό, χο-ρις τι πλύςις κε τι ποπάδαζ, χορις τι κιφίνας κε τα ζςκιλαντίτας. Οργανόνομε κοοπερατιβικον ζματίον κε ενόνομε ολτς τεφτοχυς κε ολτς τι χορετς πυ ζίρνε πυαλις. Πρότα κιαρχις ιλεχτριζμον θα βάλομε ζο-ςπίτια τεφτοςσιδίον. Τα βζνόςια τι κοοπεράτςιας εφτάματα απολιγα-λίγα για να επορουν κε δίνατα ολ. Αν κάπιος κεςς να διατα — δυλεβ κεπεβγάλιατα.

Ι ζομερι τι χορι εκσέβαν καρς ίεμυν. «Γιοκ εσιν χαιβανλυκ εφτά-
την, γιοκ τιδεν κι θα γίνετε, γιοκ πως θα φτάτεν κιαφίνετιατο αικον τρα-
νον δυλιάν κε επιάστετην να φτάτιατο με τοκσιπολτς κε ταβράκοτυς.
Πρεπ να εφτάτιατο με τεκινυς πιος έχνε παραδόπα κε ζάεμαν. Ιδεμ
πίος παλαλος θα εμπεν σο κοοπερατιβνεςυν πυ θα δικάτο πιος εκσερ
για ο Παχομπς ο πατράκον, για ο Γιάνες ο τζοπάνον.

Ο μενσεβίκον ο Ρομάςκιν το ζολυχνατ εκόπεν. Ελεγεν κεςσάφ-
λιζεν κεκαντύρεβεν τι χορετς να βάλν: σο κοοπερατιβ κες τιν πομέσσι-
τσαν Φον-Μεκ κε τι κυλακς. Χορις τατινέτερον τιν βοίθιαν, έλεγεν το
κοοπερατιβ δύο ποδαρέας κι θα εφτάι Εμισ επίζμοσαμε σεμέτερον. Με τα
κανέναν τρόπον να μι θάλομε σο κοοπερατιβ τι πλύσις. Επισίψαμε για
τεμας, αλολιγ έσκοςαν το ζσέρνατυν. Ι Ρομαςσκινιαντ ακόμαν ίχαν ισχιν.
Ολ κεχόριζαν ακόμαν καλα καλα ντο κρίφκετε αφκα σο πόστνα-τυν.

Αλο μίαν επίκεν κε τα βζνόςια τρανα. Ηγο, ατότες έκοπσα κερύ-
κσα κιαποφάσιςα να μι εμπένο σιν πραβλένιαν. Εσίρθα πλαν μερέαν κε-
νεμένα να τερο ντο θα εβγεν ασατο σι δυλιάν.

Ατο έτον τρανον λάθος τεμον. Ος παλσεβίκος πυ έμνε έπρεπεν
να έμπενα σιν πραβλένιαν κε εκιαπες ατότες έπρεπεν να πόλεμο να
περάζο τεμον τι γραμιν κε αν έρχυτον ι δυλία σιν ανάνκιν κεακ πα
ατότες έπρεπεν να εχάλανατο αποπες.

Ενκαν το δινάμο ντο εκατόρθοσα κεπέρα εγο. Εξένκαν κε τα ζτόλ-
πια, ενκαν κε τα λάμπας. Αχα ι δυλία εχαλάεν. Ερχίνεσαν τα ζκάν-
δαλα τα καθγάδας αετς πα επάτεπεσεν ι δυλία.

Οπες έπρεπεν κεςκάλοσαν. Χορις τι χορετας χορις τι βοίθιανατυν,
χορις να λογαριάζνε τεφτοχυς, εσκάλοσαν σι δυλιάν.

Επαρακάλναμε τελεφετά να εμπένο σιν πραβλένιαν, να τζαβιρεβ
τι δυλιάν.

Κεπίγα.

Πολα κεπέρασεν, αμον ζυ κιλιάν έσίραν εκς ασιν πραβλένιαν τον
Ρομάςκιν. Εκλεπεσεν τι κοοπερατιβι τα χρίματα κέχτιςεν οσπιτ Πολα
ιτογλιτλòκια επίνεν. Πάντα, ονταν κατ θα έλεγεν ερχίνανεν ασον Δένιν
κεκα πως στον τεα μαθιτιζατ κε ολιγον κιαλο κε θα έλεεν πως εκρίφ-
κυντον τεα μετεκίνον ονταν εκινίγα ανατον.

Ονταν ετον σιν Πετρώπουλιν ο Ρομαςσκιν όπυ κεκα επόρνεν πάντα
έλεεν ενάντια ζον Δένιν. Πάντα έτον πρώτος εχθρόςατ.

Ασυ έσίρανατον ασιν πραβλένιαν εκς κισιερια έρθεν εκσέβεν κσαν
σιν Πετρώπουλιν, εσέβεν σο ζαβοτ. Κε εκι πα εκαλοκάτςεν.

ΤΙ ΚΟΜΥΝΙΣΤΟΝΟΣ ΤΑ ΙΜΕΡΑΣ

Ιστερα απατο έστιλζεμε το υκομ ενστρυχτορίον τα κύρσια. Ετελίωσα τα κύρσια, αμαν ερχίνεσα να οργανόνο κοματικά γιατζείκας κε να ρύζο αποπισ σα διάφορα καμπάνιας — εκλογας σα σοβέτια, τοπλίβι εβδομαδας, σπύριμον, τοπλάμεν προτραβερτικας. Νίχτιν ιμέραν εδύλεβαμε χορις ανάπαπιν. Πολα τιάρσκον χρόνος έτον το 1919 Ανέθεσανε να θάλο σο δρόμον τι δουλιάν τι κολχοζι σο Σορόβσκι όλος διόλυ δεθαζμένον κα έτον. Σόλια τα δουλιās επρόφτανα ολια εμνε: κε πρόεδρος τι ραποτςσκομι κε διεφθιντις τι σοβχοζι κε διοργανοτις τι παρτγιατςσεικας κε ιπέφθινος ενστρυχτορας. Δμάθιζα ταγράματυς, επέρνα μέρος σοργάνομαν τι πεδικυ οσπιτι κε τι πεδικυ πολιτίας. Οργάνοσα κε γιάςλιας σο σοβχοζ.

Ας όλια τα χοριά πυ έταν σεμας ολήερα έρχυτανε χορετ να δυ λέβνε σο σοβχοζ. Τα φαγόςιμα άλο κεκαθέθαν, έπρεπεν κατ να εφτάμ νανίγομε έναν δουλιάν.

Αποφάσιζαμε νανίγομε έναν τιλκερίον μαστερςκάγιαν. Κατ επία έβρα έναν ματορ δίο δυναμον, ετοπλάεπσα τα πεδιά, έχτιζανε κάμποσα κσιλένια στινόκια εκόνεσαν όλια τα μαζσέρια κιαετς πα ερχίνεσεν να δουλει μαστερςκάγια. Επίνεν κσιλένια πιάτια κε χυλιάρια. Το κοπερατιβ εφχαρίστος έλαζενατα με το πσομιν.

Τέλος ετιμάεν το σοβχοζ σανικσεζνον τι σποραν. Απαν σο σιχλιατεμαν τι δουλιās έστιλανεμε σο υεζτ σο πολιτπυρο τι τζεκας. Έναν χρόνον εδύλεπσα κεκι κεπεκι ερόςτεσα, άλο κεκράτεσεν ο οργανιζμόςιμ. Πριν απατο επιάσεμε ο τίφον κióλος διόλυ αδινάτιςα. Ι χτικε εκρέμπεσεμε αλάι μαλάι σο κρεβατ. Ενηκανεμε να γιατρέφκυμε σι Μοςχαν.

Πολα κεστάθα έρθα εκατίθα σο Νίζζνι-Νόδγοροτ, εσέβα μιχανικος σι Σορμόβσκι το λιμαν όπου επίναν ρεμοντ τα παπόρια.

Ερθα έβρα κσαν τα μιχανάσιμ κε τα στανόκιαμ. Πολα κεδέβεν έστιλανεμε σι Σαμάραν σο Καπνολίμανον. Εσένκανεμε απανκεκα σο ρεμοντ τι παπορίον. Ετελίωσεν το ρεμοντ έρθα εκσέβα σι Μόςχαν. Επικανεμε διεφθιντιν σα σκλάτια τι ΒΣΝΧ απαν, σι Χατίνκαν. Κε ντο κεβρύσαν απες Εκυβάλναμε κεγόμοναματα ιδον ιδον μιχανας, ασα ζαβότια ντο εκότζεβαν ασα διτικα τα σίνορα κες Με τιν Πολονίαν ίχαμε ατότες πόλεμον.

Οπος τοπςάρια ίνε σιν κσιραν αετς εθάρνα κεγο πα προς ίμε σι σκλατι τι δουλιάν. Το ζαβοτ κε τα στανόκια καμίαν ασονουμ κέδγεναν. Ασι χαραμ θα επέτανα όνταν εσέβα τόκαρος σο κρατικον ιλεχτρικοτεχ-

νικον-πιραματικον ζαβοτ — ΓΕΙ. Αμαν αμαν έναν χρόνον εδύλεψα. Επερνα μεγάλον μέρος σο μπυρο τι παρτγιατζείκας εκσελενχτικιν επιτροπιν τι ζαβχομι.

Τέλος έστιλεμε το Παυμάνσκι ραικομ τι πάρτιας σο κρατικον λαπορατορικον εφοδιαστικον (Γορλαπςναπ) το εργοστάσιον.

Οργάνοσα εφιμερίδαν τι τίχυ. Ο ζιντάχτισαθε εγδ έμνε. Ι εφιμερίδα έντον το ποροζαν τι σαμοκρίτικας.

Απαν σο κιφαλ εντόνεν τιν ακαταστασίαν, το τερπετελυκ τα χοντροκεφαλίας τις διίκισι. Για τιν πιθαρχίαν για τιν τάκσιν παρα πολα εφρότιζεν. Ο τιρέχτορος τι ζαβοτι πυ έσιρανατον ίστερα εκς ασιν πάρτιαν, πολα επίκεν επολέμεσεν να εβγάλμε. Ι εργατ πα σατο αντίκρι άμον απάντισιν τεινε εχόρτσανεμε πρόεδρον τι ζαβχομι. Εδύλεψα εκαν διο χρόνια.

Οταν ερχίνεσαν ιδιέ ερα επιχιρίσια τι Γορλαπορατορςναπζζένιας να δίνατα τιν κυσταρνο-προμίςλοβι κοπεράτςιαν, απεφάςισα να περάνο κεγο πα ζέναν τρανον κίβερνιτικον επιχιρίσιν.

Εςέβα σο ελεχιροζαβοτ τιν υπεριφάνιαν τι σοσιαλιστικυ βιομηχανίας, πυ εφέκεν πολα ιχνάρια κε σι ζοιμ κε σι δυλίαμ.

Το πρότον τιν ημέραν πυ επία σι λαμπίον το τμίμαν κε το πρότον τιν ημέραν πα ντο εςέβα σο μεγάλον κε το κενίςσκον τιν ζαλαν όπου απες εκίσαν σι σιραν θαλμένα έναν σιριν λάμπας κε πυ έτον αποσκεβριγμένον με ταφτομάτια κε τι σςερι τα μιχανας, ίδα πως ι εργατρίες πυ εκάθυσαν ολόγερα σαφτομάτια κε σα πλατέα τα τεζκιάχια περισότερον υποφέρνε πια δυλέθνε Σομάτιαμ εμπροστα ετέρεσα, ίνας εργατρία ι μάρσα κάθαν λεπτον σκύτε διορθον ταφτοματ. Εγδ ι πςσιμ άλο κεχόρεσεν απέσιμ, κα θα φτάγο, θα καλιτερέθο τι δυλίαν ταφτοματίον, να ελαφρίνο τι δυλίαν τεργάτριας κε να τρανίνο τιν παραγογιν τι δυλίας.

Ετέρεσα, εκςέτασα καλα καλα κε πολα κεπέρας:ν εδέκα δόδεκα ρατςιοναλιστικα πρότασια. Ολια εγένταν καπυλ.

Ερχυτον κερσ κε τρία ολόγια μίνας έστεκεν αβραυ ταγρεγατ: κέσαν κίβι. Το γενικον το μιχανικον ι μαστερςκάγια έχτιζενατα, αλα σιν όραν κεπίναν τα παρανκελίας κεπεκι επίνανατα πα πολα ά σκεμα. Αποφάςισα να βοιθόατς.

Κάθαν βράδον ίστερα ασι δυλίαν επίνα έναν βοιθιτερ για το τοκάρνι στανοκ.

Σιν αρχιν πολα κρία εφέρθανε. Εγδ το θάρσιμ κεχάσα, Εκσακολύθανα τι δυλίαμ. Ετελίόσατο κεπεκι επέρα επίκα πενίντα τετραμονάκια. Απο έτον, αετς πα έκοψαμε ταβαρλυκ.

Ιστερά απατο, επίκα έναν νέον μηχανισμόν για να ρεντιαλιζεβ τα ρσίλια τι τζιγυνι. Απο 70 κ. εριαντιαλιέβανατα κεπεκι πολα κερων πα εχάναν.

Με το μηχανισμόν ντο επίκα κεγιντòρεπσα ροστανοκ απαν, ρα διο ιμερονίχτια απες έκσιςα 100 τζυγυνι ρσίλια.

Ατυ εχπάρακσεν τι διίχισιν: νευζζέλι απόρα για τα διο ιμέρας θα δίγομε 70 ρύβλια τον Γρατζκοφ;! Αλα αμαν εκαθισιχασατς ιπατς να πλιρόνεμε όσον ντο πλιρόνε κε ταλς τεργάτας. Τάλο ντο περιρεβ πρεπ να πάι για τολιγόςτεμαν τι κόστος.

Σιν αρχιν κάπι τόχαρι, ίπαμε ασεκινυς πυ κέσαν ακόμαν καλα καλα ρινιδιτι, κσάι χαζ κεπίκαν τα δυλίασιμ. Εθάρεσαν θα κατιβάζνε το μισθόνατον. Αμον ντο εκσιγισατς τα πράματα κε απέδιχσατς προς τολιγόςτεμαν τι κόστος ριν βιομηχανίαν εςς μεγάλον πολιτικον ριμασίαν για τιν Ενοσιν τεργατίον κε τι χορετίον, εκλόσταν επεκι αδα. Αλο κεζαροτέρεσαν τι ρατσιοναλιζάτσιαμ· απεναντίας ερχίνεσαν κε να βοιθύνεμε. Ασυ εκράτεσανεμε ρσερ κίστερα αλατόσον κιάλο θάρος επέρα κε με τατόσον κιάλο ενθυσιαζμον πα εδύλεβα.

ΤΑ ΕΦΕΒΡΕΣΙΑΜ

Εστάθα επικεφαλις τι πριγάτας.

Μέραν προς ιμέραν τρανιν το ρατσιοναλιστικον ι δυλίαμ. Τέναν ράλο αποπισ τα εφεβρέσιςιμ κι όλια πα εβρίκνε τον τόπονατον ρο ζαβοτ κε κυλανέδνατα. Μεγάλα εφκολιάς εςς ο εργάτις εφεβρετις. Εκσένκανεμε επεκι κένκανεμε ρο παραγογικο-ερεβνιτικον τμίμαν. Εσένκανεμε να οργανόνο μηχανικον μαστερσκάγιαν.

Τιν ιμέραν ντο εσέβτι ρι λαμπίον το τμίμαν αμαν απότες ίδα πόσον ανικόνομα ρπίνκνε κεφτάνε, τα μιτόπα τι λαμπίον με τα κελπετία με το κυλάνεμαν τανόδου κε καθόδου.

Ινας εργάτρια το πολα πολα αντιζακ τριάντα μιτόπα επρόφτανεν κεπίνεν τιν οραν κεκίνο πα μετα-πόσα διςκολιάς.

Για τα σκαρτας ζάτι μιαροτάτεν. Εςχεδιάσα κέχτιςα εναν ποδαρι πρες. Σατο απαν ινας εργάτρια τιν οραν εφτάι 400-500 μιτία κεκίνο πα ρσιριζ κεφτάγιατα.

Αλο σκαρτας κεένταν.

Εχο δεκαπέντε πιστοπιυτικα για τα εφεβρέσιςι, ρατα ανάμεσα εχο κε πέντε πατέντια.

Το πρότον το πατέντιον πυ έτον για το αφτοκανονιστικον το ανεμοκινιτιρ εδόκα ο για τόφελος τι ΜΟΠΡ. Το κινιτιρ ατο, το περισον για το δινάμο τελεχτρομηχανις κυλανέφκετε. Αλο εφεβρέσιν τεμον, εχο το ριφον

για τι νερο κε τι καναλιζάτσιας τα πυχριανκια. Ταφτοματον το λάβναθε πυ εν σο γόνατον,θε απαν κλόσσετε κε σα δεκςσια κε σαριστερα, σόπιον μέρος αγαπας· κι αετς πα παστρεβ πολα έφκολα τα πυχριανκια. Τεμον τι σχεδιω τα σιφόνια κίνε βιδολοεμένα κε για τεκίνο κι ενταν κε σαρταν τζίνκι ονταν κόφνε τι φολέαν νια ζπαν κε νια γράσσετε. Κεπεκι νια μαστορκιν θέλνε κε νια κλδία αετς πα ίνετε εφταν μοναχον να κλοθς το μοχλον κιαμαν θα παστρέβιατο.

Εφέβρα κέναν αφτόματον μηχανιζμον για να κοφτ κεφταν ταβλάκια τι βίδας. Ονταν έρτε ταβλακ απαν σι βίδαν, δόχκετε σιγναλ για να κατιβάζνε ταφτογίριστον τιν γάικαν.

Σόπιον στανοκ θελτς σόπιον μηχανιν θελτς γιτυρέφκετε. Εχο κέναν αίκον μηχανιζμον, πυ γιτυρέφκετε σα τοκαρένια τα στανόκια. Ταφτογίριστον ι γάικα αφτοματικα βιδύτε, κι αποβιδύτε κιαφτοματικα δόχκετε το κυβαλιτερ κε ζίρχκετε κιαποζίρχκετε κε το μα,σερ. Ολια ατα τα εφέβρεςια τρανίνε τιν παραγογιν, ολιγοστέβνε τα σκάρτας, λαφρίνε τι δυλίαν τεργατίον κε επιτρέπνε τεργάτας πυ ίνε ατζαμίδες να δυλέβνε απαν σα στανόκια.

Τάλα τα ρατςιοναλιστικα τα πρότασιζιμ ίνε άλο μικρα κε πσιλα αλα όλια μικρα τρανα επίκατα με το σκοπον να καλιτερέβο τιν παραγογιν κε να λαφρίνο τι δυλίαν τεργατι.

Σι λαμπίον το τρίμαν σι πιατι ταφτοματ εκυλάνεπια στρονκιλα πατςζίπνικια μέσον τι φτυλκας κε τι φρεζερι ντο ενόνιατα απαν σο στανοκ. Ατυ σο στανοκ το πράμαν ντό θα δυλέφκετε δόχκετε απιμάλια κε απιμάκρια, επα^ν κι αφκα.

Τα χαβιασλύκιαμ σο τελιοπίμαν τι μηχανίον προπάντον ατόρα πυ δυλέβο σο Σοβετικον ζαβυτ όσον το πάνε κε τρανίνε όσον το πάνε κε περιζέβνε. Κε όσον ντο τρανίνε κε όσον ντο περιζέβνε τα χαβιασλυκιαμ να εφτάγο εφέβρεςια να διορθόνο, ναλάζο τα μηχανας ατοσον κιάλο εγρικο ποσον εμποδίζμε ι λιφταζέα σο τεχνικον τιν προετιμασέαμ, σα τεχνικα τα γνόσσια.

Ατόρα απαν σα κάμποσα εφέβρεςια.

Ορίστε έναν αζατα: Ονταν πάι σο παιροτον το μέρος ι ατμομικανι (παραβοζ) τσυπόνε τον ατμον κε ι ατμομικανι κσαν εκσακολυθα κε δυλεβ. Εγο πα ενόντσα κέβρα κιονταν τσυπόνομε τον ατμον να ζετκ κε ι μικανι μετεκίνο εντάμαν κι όνταν ανίγοματο κσαν να πάι.

Ντο βοιδάμε σα εφέβρεςια; Κάποτε, σιν δυλίαν γιχχοτ σιν καλατςιν απαν νυνίς: «Αγύτο άσσκεμον κι θα έτον να έλαζαμε γιάχοτ να έχτιζαμε». Ερτε σο νυς ατο ι ιδέα, τσαραμπυλιζ, κεπεκι αμαν κριφκετε

για να έρτε κσαν σο νος τάλο τιν ημέραν γιάχοτ με τα δύο ημέρας, με τέναν εβδομάδαν, αλα αδα σι φοραν αλέος. Ιστερα πα κσαν νυνίσατο κι αετς πα έναν ζαμαν τριανίεζε με τατο τιν ιδέαν όσπιτα καλονυνίσατο κε έρτε κε κατενίζ.

Το κόμανεμυν άγρια πολεμα όλια εκίνα ντο εμποδίζνε το διμυργικον τι γνος τεφεβρέτα να τρανιν.

Ο εργάτις-εφεβρέτας πρεπ να βουδα ατυ ζον αγόναν κε να κρύσιν ασκερεν ολτς πυ εμποδίζνατον σι δουλίανατ.

Τεχνικα εγο αγράματος ίμε. Ατο πολα δυσκολεβ τι δουλίαν τεφεβρέτα. Σον παλιον κερν πα πολα ενύνιζα για τι μηχανίον το τελιοπίμαν άμαν τιδεν κειπόρεσα να εφτάγο. Κανις κίποστίριζεν τα πρότασιμ κεινός πα πεπόρνεν να ιποστιρίζιατα σο τέλος απαν εσαγαπλανέφκυτονατα

Ελαμεν ατόρα τον κερν πυ δουλέβο σο Ελεχτροζαβοτ κε έχο όλια τα εφκολίας για τιν εφέβρεσιν οσον ντο πάγο κι άλο περισον ελέπο κε εγρικο πόσον επέμνα οπισ σιν τέχνιν κεκα.

Πρεπ όλεμυν ειμς ι εργατ εφεβρετ πυ ίμες σο Σοβητικον κράτος, τιν γιν πιγιν να εφτάμε κε να εβρίκομε κερν για το τεχνικον το σπόδαγμαν. Κινοφέλιμιν εργασίαν καθαίσεμυν ες με το παραπαν. Αλο πολα έχο εγο πυ ίμε κε μέλος τι κοματι. Απες σο ζαβοτ ίμε μέλος σο προεδρίον τεφεβρετίον, δουλέβο σι ρατσιοναλιζατορίον τον όμιλον, προ δρέβο σιν εκσελενχτικιν επιτροπιν τι ζαβοκομι, ίμε μέλος σο προεδρίον τι ΙΤ.Σ. Εκς ασο ζαβοτ, ίμε πρόεδρος τι σιντροφικυ δίκις, σοσπιτι το τρεστ, πρόεδρος τι βουιθιτικυ επιτροπισ σο κρατικον το δάνιον, κυμανταρίζο τιν επιτροπιν για τιν ζις κε κατικίαν, στίλμε το ραικομ τι κοματι αδα κιακι μέναν λόγον ημέραν κέχο να ίμε ελέφθερος. Κε με τόλια ατα πρεπ κατ να εφτάγο να εβρίκο ελέφθερον κερν για το θεωριτικον τι σπυδιμ.

Ατο ιποχρεόνμε να εφτάγατο κε το τρανον το βράδεμαν ντο επίκαμε το εργατοχορικον το κράτος για να σιμιον το ρατσιοναλιστικον τι δουλίам. Το παράσιμον τι Λένιν εν ασόλεν το τρανον το βράδεμαν. Αλα το παράσιμον τι Λένιν μοναχον προσοχίς σιμίον κεν, εν κε μπολςσεβικον πυτεβχαν για τα νέα νικέματα, για τάλο πολα ζορλάεμαν σιν δουλίαν.

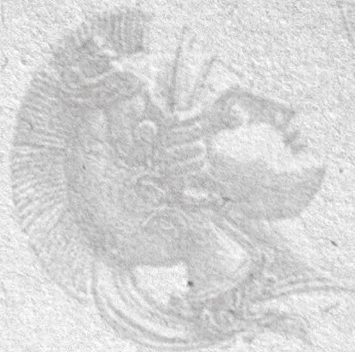
Κι όνταν εμπένο κσαν σα τσέχια τελεχτρ-γίγαντα, όπυ απες δουλέβλε χιλιάδες εργατ κε εργάτριες σα μηχανας, με τφεβρέτα τιν ανισιχίαν ελέπο ποσα κιάλο πρεπ να εφτάμε για να σκόνομε αν το τεχνικον τελιοπίμαν.

Κε λέο εγο εμεν: „I μαστερσκάγια με τα παρτσάδας κε τα γυ-
ρατάδας εκατόρθοσα κεσχοισατο το ποδαρ. Ατορα πα ασ τρανιν κε μεγα-
λον χορις εμέναν. Εγο πρεπ να εβγένο κε να εμπένο ίσα σο ρατισιονα-
λιστικον τι θυλίαν σο στανοκ τεφέβρεςις.

Εστοχάστα κε τα στανόκια πη πρεπ να τελιοπιουνταν.

Ολεν τι διναμιμ όλεν τι γνόμιμ όλεν τιν πέραν ντο εστίβακσα
ατόσα χρόνια, όλια χορις ναπομεν οπισ τιδεν, θέλο να δίγατα σο εργα-
τικον τιν εφέβρεςιν.

ответ. Редактор
КЯЧЯЛОВ

Технический Редактор
ГРИГОРИДИ Ф.

Сдано в набор 25-III 1932г, Подп. в печать 4-IV 1932г.
Типография Греческого Издательства „Коммунистис“
Ростов на Дону
Крайлит 0967 Заказ 307 Об'ем 1,5п. л. х 42,000--63 840 зн,
Тираж 3000 Ст.-ф, А5 148Х210

ТІМІ 27 КАП.
ЦЕНА 27 КОП.

От интерес

25

→

